

Αἱ πιστωτικαὶ ζητοῦνται εἰς τὰ 347 καὶ διὰ τὸ τέλος Φεβρουαρίου εἰς τὰ 346.

Τὸ δάνειον τῶν 120 ἑκατομ. ζητεῖται εἰς τὰ 384· τὼν δὲ 60 ἑκατομ. εἰς τὰ 457.

Οἱ σιδηροὶ ὁρμοὶ ὑψώθησαν εἰς τὰ 405 σὺν τῇ νέᾳ δόσει διὰ τὸ τέλος Φεβρουαρίου καὶ εἰς τὰ 505 τοῖς μετρητοῖς.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ δὲν κατηρτίσθη εἰσέτι παραιτηθέντων δύο μελῶν.

Ἦκούσαμεν ὅτι ὁ κ. Βούρος ὑπογράφει μόνος του τὰ λαχεῖα, τοῦθ' ὅπερ μᾶς εἶπον τινὲς ὅτι εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ὁ κ. Καλλιγᾶς νὰ ἐπιδίδῃ τὰ δικόγραφα.

Μάγκας-

ΕΙΣ

ΠΑΥΛΑΚΗΝ ΦΟΡΟΜΠΗΧΤΗΝ

Σάτυραν ζωντανήν, νευρώδη, καυστικωτάτην ἀνέγνωμεν τοῦ Πατρινοῦ ποιητοῦ **Κωστή Παπαγεωργίου**. Ἡ χαριτωμένη αὕτη τριστείλος σάτυρα ἀναφέρεται εἰς τὸν **Παυλάκην Φορομπήχτην (Παύλον Καλλιγᾶν)** ὡς ἀπαντήσις δῆθεν τούτου πρὸς μίαν ἄλλην προγενεστέραν τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸν ἴδιον. — Λυπούμεθα πολὺ διότι δὲν δυνάμεθα νὰ μεταφέρωμεν ὁλοκληρὴν τὴν ἐν λόγῳ σάτυραν εἰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι**, λυπούμεθα ὅμως πλείοτερον, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ μεταφέρωμεν ἐδῶ τὸν Πατρινὸν ποιητὴν, ὅστις καὶ μεταξὺ τῶν πρώτων Ἀθηναίων μας ἠδύνατο νὰ καθέξῃ τὴν θέσιν του.

Διακρίσεις καὶ πλέον στίχους ἐστίζαζε μελανοῦς μελανοῦς ὡς Κορινθιακὴν σταφίδα, τοὺς ὁποίους ἀποστέλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Οἰκονομίας, ὅλους διαλεκτοὺς, στρογγυλοὺς, παιγνιδάριους, μὲ σημειώσεις, μὲ λατινικὰ κείμενα, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ, μὲ παραπομπάς, μὲ σχόλια καὶ μὲ χίλια δύο ἄλλα πράγματα, ἐξ ὧν παραθέτμεν εἰς τοὺς ἀνγνώστας μας τοὺς ἐπομένους μεζέδες.

Εἶσαι ἀπλούς περὶ *Τιμῆς* μ' ἐμὲ νὰ κουβεντιάζης· τιμὴ θὰ πῇ τὸ *τίμημα*, ποὺ δίνεις κι' ἀγοράζεις. Εἰς τ' ἄλλα πράγματα τιμὴ θὰ πῇ ἀνοησία, σίνε κβὰ νὸν στήν πώλησι καὶ στήν ἀγορασίαν· γι' αὐτὸ μονάχα μὲ *τιμὴ* ἔμπορεῖς νὰ ἐξωνήσης, πολλὰς πολλῶν πατριωτῶν καρδίαις καὶ συνειδήσεως...

Παραίτησε καὶ ποίησι κι' αἰσθήματα γελοῖα· ὅταν οἱ πάντες κλέπτουσι, τιμὴ θὰ πῇ βλακεία.

Ἄν θῆς νὰ γίνῃς πλούσιος, ἔλα ἐδῶ νὰ μάθῃς, τὴν ἐπιστήμην τῆς κλοπῆς, χωρὶς νὰ κακοπάθῃς. Οἱ κουτοκλέφται σήμερον στάς φυλακὰς ἐμβαίνουν, οἱ κλεφτοεπιστήμονες πολὺ ὕψηλ' ἀνεβαίνουν.

Μᾶς φέρει πλούτον ἡ κλοπὴ, τιμὰς καὶ μεγαλεῖα, ὑπόληψι, ζητωκραυγαίς, Βουλὴ καὶ ὑπουργεῖα.

Ἐγὼ γιὰ νὰμαι πλούσιος γλεντῶ καὶ ξεφαντόνων, σαρκάζω, ἐρωτεύομαι, γελῶ καὶ καλλυγόνω,

ζῶα, Ῥωμηροῦς, Ὀθωμανοῦς καὶ φράγκαις θεατρίναις, Ἀρμένισταίς κι' Ἀφρικαναῖς ἀλόμῃ ἀραπίναις!

Μὲ τὴν *Τιμὴν* σου, νηστικὸς θὰ σεργιανᾷς ὅσους δρόμους, κλέπτε λοιπὸν καὶ ρούντσονε συνειδήσι καὶ νόμους!

Ἦπόρησα πῶς ἐμιλεῖς περὶ *Δικαιοσύνης*, ἀφοῦ γνωρίζεις ὅτι ζῆς ἐν μέσῳ Ῥωμηροσύνης.

Τὸν χαρακτήρα τῶν Ῥωμηρῶν καθόλου δὲν εἰξεύρεις, καὶ φύλλο μέσα στ' ἄχυρα κάθεσαι καὶ γυρεύεις.

Περὶ Βελέντσα καὶ λοιπῶν σου γράφω τὴν ἀλήθειαν: ἄμεις ὅσους συντεχνίταις μας ἐδώκαμε βοήθεια!

ἦτον αὕτη ἡ γενικὴ τῆς Ῥωμηροσύνης γνώμη, κι' ὑπῆρχον λόγοι *ρομικοὶ* νὰ κοιμηθοῦν οἱ νόμοι!

καὶ ἐπειδὴ Λατινικὰ γνωρίζεις ὑποθέτω,

τὰ περὶ φούρτουμ κείμενα ἐδῶ σου παραθέτω:

«Βελεντσιόρουμ, Γκόρτσιμπους ἐτ Κέτσεαμ κλεφτόρουμ, Σμοθρακόρουμ βούτυρουμ ἐτ Τομαροπουλόρουμ».

αφούρτουμ ἐτ μπαρραττάρια ἐτ φάλσουν σούντ ντελίκτα».

(εἰς τοὺς ἐνόρκους ἔπεσε κακὸς παρὰς τὴν νύκτα!

αφούρτουμ ἀρμάτουμ (πέτσωμα) φούρτουμ κβαλιφικάτα».

(χαλάλι σου, πετσωματᾶ, τὰ κλεψιμῆρά σου φάτα!)

«Ντὲ φούρτις πετσωματίττις, λὲξ Πανδεκτῶν τριάντα»

(ἀργότερα θὰ στήσωμε ὅσους κλέφταις ἀνδριάντα!)

«Χελλένικαι ζουστίτσιαι κρίμεν ἰννομινάτους»

(τὰ ἴδια τὰ χερᾶκια μας; ἐλύσαν τὰ δεσμά τους!

Κατὰ Τυπάλδον μάλιστα πρέπει Σταυρὸ νὰ πάρῃ, τῆς Θεσσαλίας τὸ λαμπρὸ, τὸ πρῶτο παλληκάρι,

ὁ Μιλτιάδης τοῦ κλεινοῦ Θηβαϊκοῦ πεδίου,

καὶ *Ασφαζάρης* τοῦ φτωχοῦ Ἑλληνικοῦ Ταμείου!...

«Ὅταν γιὰ σκλάβους ἀδερφοῦς καὶ πάλι κουνηθοῦμε,

καὶ τ' ἀμυνοπετσώματα ἔμπροστὰ θὰ ξαναβγοῦνε,

ὅταν τὸ πρῶτο ἀπὸ ἐμᾶς, τοὺς πορδαλάδαις, πέσῃ,

κι' ὅλος ὁ Τόπος σηκωθῇ ν' ἀρπάξῃ, ἂν ἔμπορῇ,

ὅταν καὶ πάλι τ' ἄτακτα θὰ πεταχθοῦν μπουλούκια,

νὰ βγάλουν ἀπ' τὰ σύνορα τὰ Τούρκικα παλούκια,

Βελέντζας καὶ τὰ τέρια του θὰ γίνουν ἀρχηγοὶ μας,

γιὰ νὰ ὑπερασπίσωμε τὴν *Ἑθνικὴ Τιμὴν* μας!

Ναί! πάλιν πετσωματικὸν θὰ πέσῃ πυροβόλον!

Ζήτω ἐμεῖς οἱ ἔνορκοι, αὐτὸς, τὸ Ῥέθνος ὅλον!!!

Ἐδῶ τὴν πραγματείαν μου περὶ κλοπῆς περαίνω.

κι' ἐκ τῶν λεχθέντων ἄνωθεν ἰδοὺ τί συμπεραίνω:

«Ὅσοι Ταμίαι κι' Ἐπαρχοὶ εἰς τὸ ἐξῆς σουφρώνουν,

φιλοπατρία κι' Ὑπουργοὶ θεὸς νὰ τοὺς ἀθωώνουν,

ἀρκεῖ νὰ βγάζουν μερτικὸ καὶ τοῦ *Λογιστηρίου*!

καὶ μπόλικο κολόκουρο τοῦ κάθε Ὑπουργείου»!

Τὸν σατυρικότατον κ. Παπαγεωργίου παρακαλοῦμεν συχνὰ νὰ φιλοδωρῇ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ *Μὴ Χάτεσαι* διὰ τὰς θερμὰς καὶ ἱλαρὰς φαντασίας ποιήματα.

Κ,

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΜΠΙΣΚΟΤΑ

πρώτην φορὰν κομιζόμενα εἰς Ἀθήνας, ἐντὸς ὥραιων **μπομπονιέρων**, γλυκύτατα, νοστιμώτατα, γραφικώτατα εἰς τὸ

NEON ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

!!! **Ἀρωμα**!!! **Ἀρωμα**!!! **Ἀρωμα**!!!

TEION

ἀόστῃς ποιότητος εἰς **πακέτα**, ἐκομίσθη κατ' αὐτὰς ἐκ **Ρωσσίας** καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς *Λεωφόρου Παρεπιστημίου*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολ. Α. Βασιλειάδου.